Dosarul nr.1-46/24
1-24024814-32-1-04032024
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

21 iunie 2024 **or.*****

Judecătoria Hîncești (sediul *****)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefierul Svetlana Pavalachi
Cu participarea:
Procurorului Tatiana Codrean
Avocatului Victoria Caracuian
Inculpatului *****

a examinat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui,

********** născut la *****, c/p *****, originar și domiciliat în r-nul *****, satul *****, de naționalitate moldovean, cetățean al R.M., neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, căsătorit, studii medii incomplete, la întreținere trei copii minori, fără antecedente penale,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(4) Codul penal.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 28.05.2024, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței de judecată, până la data de 21.06.2024.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Tatiana Codrean, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului***** în baza art.264[1] alin.(4) Codul penal, și ținând cont de prevederile art.80[1] CP, a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore. Mijlocul de probă-purtătorul material de informații de tip CD-R de păstrat la materialele cauzei penale. Corpul delict-automobilul de model ***** cu n/î *****, recunoscut și anexat la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală din 28.02.2024 transmis spre păstrare proprietarei ***** după intrarea sentinței în vigoare, de lăsat în gestiunea proprietarului.

Avocatul Victoria Caracuian, a menționat că inculpatul și-a recunoscut vina, se căiește de cele întâmplate, are la întreținere trei copii minori și a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală,

recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță.

********** la 25 februarie 2024, aproximativ la orele 17:20, nedeținând permisul de conducere, a condus mijloc de transport de model ***** cu n/î *****, deplasându-se pe drumurile publice și anume pe una din străzile satului ***** unde în timpul deplasării a manifestat imprudență în trafic și ignorând prevederile RCR, a produs accident rutier, tamponând frontal mijlocul de transport de model ***** cu n/î *****, ce se afla parcat pe acostament.

Astfel,********** având scopul refuzului și eschivării de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, fiind preîntâmpinat de către colaboratorul de poliție despre survenirea răspunderii penale conform art.264[1] alin.(3) Cod penal, în cazul refuzului sau eschivării de a trece testarea alcoolscopică și examenul medical, fapt confirmat prin Procesul-verbal din data de 25.02.2024, intenționat a refuzat să se supună cerințelor legale la solicitarea inspectorului, ignorând prevederile pct.11 lit.j) a Regulamentului circulației rutiere, conform căruia era obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

În cadrul ședinței de judecată din 28 mai 2024, inculpatul***** fiind asistat de avocatul Victoria Caracuian, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu, nu dorește administrarea de noi probe, solicitând ca examinarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Avocatul Victoria Caracuian în ședința de judecată a susținut poziția inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată.

Procurorul Tatiana Codrean nu a invocat careva obiecții.

Examinând cererea înaintată de inculpat și reieșind din prevederile art.364[1] Codul de procedură penală, instanța de judecată a admis prin încheierea protocolară din 28 mai 2024 cererea inculpatului***** cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, remarcând faptul că inculpatul și-a manifestat suficient de clar voința ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu a pretins la administrarea unor probe noi.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

La judecarea cauzei în fond instanța a procedat la audierea inculpatului********** potrivit regulilor de audiere a martorului, urmare a căruia ultimul vina în comiterea infracțiunii încriminate a recunoscut-o integral și judecății a declarat că, la data de 25.02.2024 în jurul orelor 18:00 se afla în satul vecin *****unde a servit câteva sticle de bere și a dorit să plece acasă în satul ***** la volanul automobilului de model *****s-a pornit și peste vre-o 10 metri a accidentat un mijloc de transport tot de model *****, care era parcat. După aceea a venit echipajul de

poliție, a refuzat să treacă testarea alcoolscopică deoarece și așa se vedea că era servit. La întrebările adresate de către avocat, inculpatul a declarat că îi pare rău de cele întâmplate, prejudiciul l-a reparat, permis de conducere nu a avut și nici acum nu are și este de acord să-i aplicată muncă neremunerată.

Aprecierea probelor de către instanța de judecată.

Potrivit art.384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art.389 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

-procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 26.02.2024, înregistrat în REI-1 a IP ***** cu nr.20244400114 (f.d.4);

-procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de

transport în stare de ebrietate alcoolică (în caz de refuz/eschivare de la testare) din 25.02.2024, conform căruia agentul constatator,*****, a propus cet*****de a fi supus testării alcoolscopice, însă ultimul a refuzat (f.d.32);

- procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 25.02.2024, acțiune procesuală prin care***** a fost înlăturat de la conducerea vehiculului de model ***** cu n/î *****, în temeiul faptului conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și producerea accidentului rutier (f.d.33);

- procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 25.02.2024, acțiune procesuală prin care de la***** a fost ridicat automobilul de model *****cu n/î ***** (f.d.35);

-procesul-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială 25.02.2024 (f.d.36);

-procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.02.2024 cu planșa fotografică, acțiune procesuală prin care a fost supusă examinării automobilul de model *****, cu n/î ***** (f.d.37-38);

-declarațiile martorului *****consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului (f.d.46-49);

-declarațiile martorului**** consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului (f.d.50-53);

-procesul-verbal de ridicare din 28.02.2024, acțiune procesuală prin care de la***** a fost ridicată o înregistrare video din data de 25.02.2024 *(f.d.55-56);*

-procesul verbal de examinare a obiectului din 28.02.2024, acțiune procesuală prin care a fost supusă examinării o înregistrare video, efectuată la 25.02.2024, stabilindu-se că în imagini apar 2 persoane de gen masculin, una dintre care este angajatul poliție. Acesta ține în mâna o fiolă sigilată și îi explică că fiola este sigilată și îl întreabă dacă este de acord să treacă testul Drager, iar persoana de gen masculin comunică că nu este de acord. Ulterior, agentul constatator îl întreabă dacă refuză și acesta rostește că refuză să fie supus testării alcoolscopice (f.d.57).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, *instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.*

Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, *persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.*

Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală*, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.*

În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de procedură penală, *instanța de judecată la adoptarea sentinței este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în ședința de judecată.*

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Astfel, în conformitate cu 101 Codul de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenţei şi utilităţii probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Codul de procedură penală prevede, *că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului*, iar articolul 95 alin. (2) stabilește, *că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.*

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „natura” şi „cauza” acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța consideră vina inculpatului***** deplin dovedită şi încadrează acțiunile lui intenționate în baza art.264[1] alin.(4) Codul penal, după semnele calificative: ***refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.***

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală, *instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul

penal, *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod*.

Potrivit art.113 Codul penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.*

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că „(...) *o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală"*.

Art.18 din Legea privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabilește că, *pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească condițiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a poseda permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizația corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.*

Art.11 lit. j) din Regulamentul circulației rutiere, stipulează că, *conducătorul auto este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar*.

În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că inculpatul***** a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, conducând mijlocul de transport în lipsa permisului de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul și nu s-a supus cerinței de testare a stării de ebrietate.

Instanța de judecată reține faptul că, fapta prejudiciabilă comisă de***** constă în refuzul de a trece procedura de testare pentru a stabili starea de ebrietate și care a condus automobilului de model „*****" cu n/î ***** în lipsa permisului de conducere respectiv.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.264^1 alin.(4) Codul penal se caracterizează prin intenție directă, infracțiunea este formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

***** este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii avea împlinită vârsta de 16 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(4) Codul penal.

Refuzul presupune respingerea expresă; împotrivirea implică respingerea expresă, însoțită de opunerea de rezistență nonviolentă; eschivarea presupune respingerea tacită.

Obiectul respingerii îl constituie efectuarea testării alcoolscopice, a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile şi libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei raportate la prevederile art.61 și 75 Cod penal instanța a stabilit următoarele circumstanțe:

- prin acțiunile sale inculpatul***** a comis o infracțiune ușoară care face parte din categoria infracțiunilor în domeniul transportului;
- potrivit revendicării F-246 inculpatul nu are antecedente penale (f.d.63-64);
- conform cazierului contravențional din 28.02.2024 se reține că în perioada de timp 01.01.2000-28.02.2024********** a fost tras la răspundere contravențională pentru încălcarea prevederilor art.69 alin.(1), art.78[1] și art.354 alin.(1) Cod contravențional, ca pedeapsă fiindu-i stabilită amendă care au fost achitate (f.d.65).

Circumstanțe agravante instituite de art.77 Codul penal instanța nu a reținut, în sensul art.76 alin.(1) lit.a) din Codul penal- instanța reține ca circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatului - căința sinceră, la întreținere trei copii minori și săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare.

Instanța de judecată nu poate reține cu titlu de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției, în condițiile în care cauza a fost examinată în procedură simplificată în ordinea prevăzută de art.364^1 Codul de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea pedepsei.

Fapta săvârșită de către***** în baza art. 264^1 alin.(4) Codul penal, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

Totodată, instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80^1 Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, amendă sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Având în vedere faptul că inculpatul a făcut uz de prevederile legii prin care cauza penală a fost examinată în ordine simplificată, instanța notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi intrată în vigoare la 2 august 2023, a fost abrogat alin. (8) al art. 364^1 Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80^1 în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Corespunzător, potrivit art. IV alin. (2) din dispozițiile finale ale legii nr. 83 din 14 aprilie 2023, este stipulat că cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege, astfel încât la data intrării în vigoare a acestei legi, cauza pendinte s-a aflat la etapa de până la începerea cercetării judecătorești, urmând a fi aplicate corespunzător prevederile alin. (1) al art. 80^1 Codul penal.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Codul penal, după aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum minim de 150 de ore și cuantum maxim de până la 180 de ore, iar pentru pedeapsa cu închisoare se va aplica următoarele limite de la 3 luni până la 8 luni.

În sensul dat, reieșind din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art.264^1 alin.(4) Codul penal și din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus, instanța de va aplica în privința inculpatului

***** pedeapsa, în limita sancțiunii legii penale prevăzute de art.264^1 alin.(4) Codul penal a RM coroborat cu prevederile art. 364^1 Codul de procedură penală și art.80^1 Codul penal, sub formă de 160 (una sută șaizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța de judecată explică inculpatului modalitatea de executare şi consecințele neexecutării pedepsei stabilite, prevăzute la art.67 din Codul de penal. Astfel, potrivit art.67 alin. (2^2) Codul penal, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunității semnează în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unității militare. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

Cu privire la măsura preventivă.

Potrivit art.395 alin.(1) lit.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că prin Ordonanța de aplicare a măsurii preventive din 28.02.2024 s-a dispus aplicarea față de învinuitul***** a măsurii preventive-obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile, începând cu data de 28.02.2024 (f.d.89-90) dar care a încetat de drept.

Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului***** până la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulație este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât şi legislația internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi localitatea a inculpatului este prevăzută de legislația în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerința în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

La capitolul măsurii preventive ce urmează a fi aplicată în privința inculpatului ***** instanța tine să menționeze raționamentele constatate de Curtea Europeană, care a apreciat că, după pronunțarea unei hotărâri de condamnare, privarea de libertate a unei persoane, chiar în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art.5§1 lit.a) din Convenția europeană, neavând drept scop aducerea unei persoane în fața autorității competente, după cum prevede art.5§1 lit.c).

Corpurile delicte.

Potrivit art.158 alin.(1) Cod de procedură penală „corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

Soarta corpurilor delicte se va hotărî în conformitate cu art. 162 Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

Prin Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 28 februarie 2024 (f.d.39), a fost recunoscut drept corp delict și anexat la cauza penală nr.2024440085, mijlocul de transport de model „*****” cu n/î *****.

Prin Ordonanța privind restituirea corpului delict din 28.02.2024 (f.d.43-44), mijlocul de transport de model „*****” cu n/î ***** a fost transmis spre păstrare proprietarei ***** până la soluționarea cauzei penale, după intrarea sentinței în vigoare se va restitui proprietarului**.**

Conform rechizitoriului și a informației la dosarul penal cheltuieli judiciare și acțiune civilă la caz nu sunt (f.d.99).

Dispozitivul

În conformitate cu prevederile art. 80^1 Codul penal, art.162,364^1 Codul de procedură penală coroborat cu art.67 Codul penal, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

***** născut la *****, c/p *****, originar și domiciliat în r-nul *****, satul *****, se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(4) Codul penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea art.364^1 Codul de procedură penală coroborat cu art.80^1 Codul penal, se condamnă la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de **160 (una sută șaizeci) ore.**

În temeiul prevederilor art.67 alin.(3) din Codul penal, se explică lui********** că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Condamnatul********** se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune *****, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului********** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Corpul delict, mijlocul de transport de model „*****” cu n/î ***** – de restituit proprietarului, după intrarea sentinței în vigoare.

Sentința este cu drept de atac cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul *****).

Președintele ședinței,
judecătorul Svetlana Bîcu